

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1XObdo/1/2023
Identifikačné číslo spisu: 3512210350
Dátum vydania rozhodnutia: 06.02.2024
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2024:3512210350.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hullovej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v spore žalobkyne obchodnej spoločnosti: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej: Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Račianska ul. 71, IČO: 00 166 073, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/49/2014-98 z 27. augusta 2014, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie o d m i e t a .
- II. Žalovanej n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 10C/239/2012-66 z 18. novembra 2013 uložil žalobkyni, aby v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia zaplatila súdny poplatok za námietku zaujatosti vo výške 66 eur. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že vecné oslobodenie konania od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 zákona SNR č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a o poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) sa nevzťahuje na poplatok za vznesenie námietky zaujatosti, ak ten, kto vznesie námietku zaujatosti, nie je v konaní o tejto námietke úspešný. Keďže zo spisu vyplýva, že o námietke zaujatosti vznesenej žalobkyňou nebolo rozhodnuté kladne, súd prvej inštancie vyrubil žalobkyni súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov v znení účinnom ku dňu podania námietky. Žalobkyňa je síce v konaní oslobodená od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 1 písm. k) zákona o súdnych poplatkoch v znení účinnom do 30. septembra 2012, avšak vecné oslobodenie od súdnych poplatkov sa vzťahuje iba na súdny poplatok za návrh, odvolanie, dovolanie, návrh na obnovu konania, výkon rozhodnutia a exekúciu, nie však na vznesenú námietku zaujatosti.

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 5Co/49/2014-98 z 27. augusta 2014 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do

31. decembra 2014 (ďalej aj „OSP“). V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že žalobkyňa priamo v žalobe uviedla, že na príslušnom súde prvej inštancie neexistuje sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý. Žiadala, aby nadriadený súd podľa § 12 ods. 1 OSP rozhodol o prikázaní veci inému súde, pretože sudcovia vecne a miestne príslušného súdu sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania danej veci vzhľadom na ich pomer k veci a k účastníkom konania. Uvedené považoval súd prvej inštancie za námietku zaujatosti jeho sudcov a spis predložil na rozhodnutie nadriadenému súde. Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 4NcC/375/2012-11 z 19. októbra 2012 rozhodol, že sudca súdu prvej inštancie JUDr. Andrej Stachovič nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania danej veci. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že z obsahového hľadiska išlo v podanej žalobe o námietku zaujatosti vznesenú proti sudcovi súdu prvej inštancie, v súvislosti s ktorou vznikla žalobkyni poplatková povinnosť. Ako nedôvodnú posúdil námietku, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca (s poukazom na závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovené vo viacerých jeho rozhodnutiach, napr. v uznesení sp. zn. 3Nc/14/2010 z 31. mája 2010 alebo v uznesení sp. zn. 3Cdo/102/2013 z 11. marca 2013). Poukázal tiež na právny názor vyjadrený v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 124/2011 z 30. marca 2011, podľa ktorého sa vecné oslobodenie konania od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch nevzťahuje na poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov.

3. Uznesenie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním z dôvodu, že: a) sudy rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný [§ 237 písm. e) OSP] - nepodala totiž námietku zaujatosti, ale návrh na postup podľa § 12 ods. 1 OSP, b) odvolací súd jej odňal možnosť pred súdom konať [§ 237 písm. f) OSP] tým, že jeho rozhodnutie je nielen absolútne prekvapivé, ale aj nepreskúmateľné, c) rozhodoval vylúčený sudca, resp. súd nebol správne obsadený [§ 237 písm. g) OSP], keďže o jej povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol sudca súdu, ktorého nezákonný postup jej spôsobil majetkovú a nemajetkovú ujmu, ktorej náhrady sa v konaní domáha. Z týchto dôvodov žalobkyňa (ďalej aj „dovolatelka“) žiadala napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť. Súčasťou dovolania bol tiež návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia, ktorý dovolateľka odôvodnila tým, že jej hrozí značný zásah do jej základných práv, najmä práva vlastníť majetok a práva na pokojné užívanie majetku, a to nelegálnym znížením jej majetku pri vymáhaní bezpredmetnej a neopodstatnenej justičnej pohľadávky.

4. Zo spisu vyplýva, že dovolanie žalobkyne bolo podané 8. októbra 2014. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania (ďalej aj „dovolací súd“), ktoré sa začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) a v mene ktorej koná zamestnankyňa s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa [§ 429 ods. 2 písm. b) CSP], bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto opravným prostriedkom.

6. Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, dovolací súd prípustnosť dovolania žalobkyne posudzoval v zmysle ustanovení § 236 a nasl. OSP, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď žalobkyňa toto dovolanie podala a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

7. V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - vid'

konania vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 14XCdo/19/2015, 14XCdo/37/2015, 14XCdo/39/2015, 14XCdo/45/2015, 14XCdo/49/2015. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje, poukazuje na ne, a preto ďalšie dôvody už neuvádza (§ 452 ods. 1 CSP).

8. Vzhľadom k tomu, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesných väd tvrdených dovolateľkou [§ 237 písm. e), f), g) OSP] a nevyšli najavo ani iné vady konania uvedené v § 237 OSP, pričom prípustnosť dovolania nevyplýva ani z § 239 OSP, dovolací súd podľa § 447 písm. c) CSP odmietol dovolanie žalobkyne ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

9. Vzhľadom k tomu, že dovolací súd odmietol dovolanie žalobkyne ako (objektívne) neprípustné, je neopodstatnený tiež návrh žalobkyne na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia podľa § 444 ods. 1 CSP a dovolací súd nie je povinný o ňom rozhodnúť osobitným výrokom (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/616/2015 z 31. marca 2016).

10. V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vznikol voči žalobkyňi nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu žalovanej v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, dovolací súd v súlade s článkom 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (porovnaj R 72/2018).

11. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.